

נועם זיידן

יו"ל ע"י מבין "יקרא קרישא" מורשת רבוה"ק שכונת "רמות דוד" קרעמשניץ - קרית נת

פרשת ויגש תשפ"א • גליון ו'

ד"ר מ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נועם וראתך

"ויגש אליו יהודה ויאמר כי אדוני ידבר נא עבדך ואל יחר אפך בעבדך" (מד, יח)
כפרעה" (מד, יח)

כ"ק אאמו"ר זיע"א הכ"מ ביאר הכתוב על פי דברי זקה"ק מוהרד"ם זיע"א עה"כ 'אנא ה' אני מבקש ממך רכוש'ע, 'הושיעה' תעזור לי, 'נא' שאוכל לבקש ממך ולהתפלל אליך, וזהו שפירש אאמו"ר 'ויגש' איתא בהגשה הוא מלשון תפילה, 'אליו' קאי אליו יתברך שמו, 'יהודה' ירמוז ליהודי המתפלל, דכל תפלתינו להקב"ה הוא, 'ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני' שנוכל לדבר ולהתפלל לפני הקב"ה.

ונראה לי לפרש כדאמר הרה"ק ר' שלמה מקרלין זיע"א המופת הגדול ביותר הוא להחדיר אמונתו יתברך בלבבות ישראל 'אריין צו שיסן א איד גאט אין הארץ', וזהו 'ויגש אליו יהודה' כנ"ל, ואנו מבקשים מהקב"ה 'כי אדוני' שיש אוננו אריין גאט אין הארץ' תחדיר בנו אלוקותך, ואמונתך תהיה תקועה בליבנו, דהרי גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך אלא מי מעכב שאור שבעיסה, וזהו כל בקשתינו 'כי אדוני' כדאומרים בגילוי דעת בהתרת נדרים ערב ר"ה 'כי רצוני ומאזי וכונתי לעבוד את כבודאינו', דהכל הוא מאתו יתברך שמו כדאיתא בגמרא (קידושין ל:) 'יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו', לכן בקשתנו שטוחה שתעורר אהבתך בליבנו להתפלל וללמוד, ואז 'ואל יחר אפך בעבדך' כיוון שנהיה דבקים כך ונעבדך בלבב שלם 'השבינו ה' אליך ונשובה', 'כי כמוך' כיון שאנו רוצים לידבק במידותיך, כדאי' 'הדבק במידותיו של הקב"ה', ואז 'פרעה' מלשון פריעה והתגלות, דאז יהיה התגלות כבוד שמים, ותגלה ותראה מלכותו בעולם.

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקודה"ט ה"נועם ישראל" זיע"א

נועם ישראל

"ויגש אליו יהודה ויאמר כי אדוני ואל יחר אפך בעבדך" (מד, יח)
כששורה רינים יסתיר עבודתו

ג"ל דהנה כאשר הצדיק רואה שמתרגשים דינים, הרי הוא מסתיר את עצמו בתכלית עד שלא ידאו עליו שום עבודה כלל, דאם יראה הס"מ וירגיש שיש כאן עבודת ה' אזי יתלבש עליו ככל כוחו לכסלו כדי שלא יכטל הדינים ע"י עבודתו, וזהו 'ויגש אליו יהודה' כיון שראה שעת צרה היא ליעקב והתגברות הדינים ח"ו 'ויאמר כי אדוני' שכל האדנות ועבודת ה' החביא והסתיר בו כתוכו שלא ידאו עליו שום עבודה כלל.

'ויגש אליו יהודה' הגשה מלשון תפילה דתפילתנו לה' הוא, 'ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני' שירידה לנו הזכות לדבר עוד פעם אל הקב"ה ולהתפלל אליו, 'ואל יחר אפך בעבדך' ושלא יהיה עלינו חרון אף מן השמים על היורט מחרסים ומקצרים תמיד בעבודת ה'.

יהודה ויוסף חלקו אם בע"ת גדול מצדיק מעיקרו או יאמר דהפלוגתא בין יהודה ליוסף היה מיהו גדול במעלה צדיק מעיקרו או בעל תשובה, דיהודה היה בחינת בעל תשובה כאומר 'צדקה ממני', ויוסף הוא הצדיק יסוד עולם, וזהו שאמר יהודה ליוסף הצדיק 'כי אדוני' שהוא גדול במעלה כאח"ל (ברכת ל"ד:) במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד.

כל צרה יתלה הסרחון בו

או יאמר 'ויאמר כי אדוני' דכשה"ו הוי עת צרה, יאמר 'כי אדני' יתלה הסרחון בו שעונותיו גרמו לצרה ולא יתלה באחרים ח"ו, דכן צדיק להתנהג העובר ה' על כל צרה שלא תבוא יתלה הסרחון בו בעצמו.

יהודה ויוסף חלקו ממי ייצא המשיח עוד יתבאר הכתוב 'ויגש אליו יהודה' דהפלוגתא בין יהודה ליוסף הצדיק היה על הגאולה העתידה ממי ייצא המשיח

המשך בעמוד ב'

שידור"ק מב"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לאהרן שוה"ט ליל שבת קודש

"כה אמר בנך יוסף שמני אלוקים לארון לכל מצרים" (מד,ט)

הוה עובדא בהרה"ק ר' מנדל'ע ליסקער זיע"א שבא לשבות בצל רבו הרה"ק ר' וועלוולע מז'באריז' זיע"א ובנו הקטן ה"ה זקה"ק ר' נפתלי מראפשיץ זיע"א חפץ גם כן לנסוע עם אביו, אבל אביו לא אבה לקחתו עימו, כיון שלהרה"ק מז'באריז' היה דרך מיוחדת בעבודת ה' והיה ידא שבנו הקטן שלא ישיג בגדלות דרכו בעבודת ה' יעשה שחוק, אבל בנו לא הירפה ולבסוף נענה ונסעו שניהם יחדיו לשבת פר' דברים, בהגיע כעת השוה"ט דרכו של הרה"ק מז'באריז' שהיה לו מלמד והיה פותח מסודת והיה שואל את הרה"ק על סדר הא"ב "וואס איז דאס", והיה הרה"ק אומר אל"ף וכו' עד גמירא וזה היה כל התורה, ובראות הרה"ק מראפשיץ כן שחק מאוד, ואביו הרה"ק ר' מנדל'ע צוכט בו שיפסיק מלשחוק אבל זה לא עזר, כן היה בצפרא דשבתא כבר למד הא"ב עם נקודות, בסעודה שלישית פתח הרה"ק מז'באריז' ואמר 'אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל' יש צדיק שמקבל עומ"ש הוא מקבלו על עצמו, ויש צדיק המקבל עומ"ש מרגישים זאת כל הסוככים, ויש שמרגישים כל בני העיר, ויש שמרגישים כל המדינה, ויש שמרגישים כל העולם, 'אלה הדברים אשר דבר משה' היה 'אל כל ישראל' היינו דכל עם ישראל הרגישו זאת.

זקה"ק הר"ר מרדכי מנדבורנא זיע"א ביאר עפי"ז הכתוב 'כי גדול מרדכי בבית המלך' דמרדכי הצדיק היה גדול כל כך, 'ושמעו' ר"ת עול מלכות שמים, דכשקיבל על עצמו עול מלכות שמים 'הולך בכל המדינות' היו מרגישים זאת בכל העולם.

איתא מהרה"ק מרוז'ין זיע"א 'כה אמר' היא השכינה הקדושה הנקראת 'כה' (תה"ק ח"ג גרסא) דהשכינה אומרת 'בנך יוסף שמני אלוקים לארון לכל מצרים' דעל ידי שמלך יוסף במצרים נתפרסם אלוקותו ואדונתו יתברך במצרים.

ונראה לי לפרש הכתוב על פי כל האמור 'כה אמר' היא השכינה הקדושה כנ"ל, 'בנך יוסף שמני אלוקים' היינו דכשיוסף הצדיק שם על עצמו אלוקים היינו שקיבל עומ"ש, אז 'לארון לכל' כל העולם הרגישו זאת, ואפילו 'מצרים' שהיה מקור הטומאה והקליפות ג"כ הרגישו זאת.

המשך העובדא דלעיל היה שבמוצש"ק נכנס הרה"ק מליסקא אל רבו לפרידת שלום ולא לקח עימו את בנו, שאלו הרה"ק מז'באריז' 'היכן בנך נפתלי', הוא התחמק עם איזה תירוץ, אמר לו הרה"ק לך וקרא לנער, כשנכנס הרה"ק מראפשיץ אמר לו הרה"ק מז'באריז' 'אני אמרתי תורה, ואתה צחקת, ואיך צכט לך ואני מבקש את סליחתך', הרה"ק מראפשיץ שניחן בכקחות מיוחדת השיב לו 'הרבי אמר תורה, ואני צחקתי, ואני צכט לי ואיני מוחל לכם', הפציר בו הרה"ק עד שהסכים למחול לו בעד שיבטיח לו כמה ברכות.

(שוה"ט ריגש תש"פ)

יכול לעמוד אני מקנא בך, הכחוד התרגש מאוד מדיבורים אלו וכמוכן שהוא כבר לא נישא לאותה בת ניכר.

אבל האדם שמצליח להתגבר על יצרו ולעמוד בנסיון שלא יקח את ה'קדושי' לעצמו, אלא יידע נאמנה שהכל הוא ברוב רחמיו וחסדיו של הקב"ה, וזה דבר קשה מאוד, דאדם שמתגבר על יצרו, יצרו כוער כאש והוא יורה אש בחורה ומתגבר על יצרו, או שעושה איזה מעשה טוב, הוא מרגיש טוב בעצמו שהוא הצליח להתגבר על יצרו והוא היה גיבור, או שהוא עשה נחת רוח להקב"ה על ידי מעשה טוב, צריך לדעת שהאדם אינו יכול כלום כדאיזא בגמרא (קדושין ב') 'יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לה', ואנו מבקשים בכל יום 'ואל תביאני... ולא לידי נסיון', והכל הוא מרוב רחמיו וחסדיו של הקב"ה עלינו, וצריכים בכל יום לעשות חשבון הנפש על כל המעשים טובים שעשו, וכל היצר הרע'ם שהתגברו ולהודות לה' שאנו יהודים חרדים לדבר ה' ומקיימים רצונו ולא להתפאר בעצמו כלל.

דוד המלך עליו השלום שאמר (תהלים קט, כב) 'ולכי חלל בקרבי' כדאיזא בפרק א' ב'תניא' שדוד המלך הרגו ליצרו הרע, והיה בטוח שמעתה לא יהיה ליצר הרע שום שליטה עלי, וביקש מה' 'בחנני ה' ונסנני' (תהלים סו, ב) שהקב"ה ינסה אותו וכוודאי ישיעמוד בנסיון, ועם כל זה העמידו הקב"ה בנסיון ונכשל רואים מזה שלא יעזור לאדם שום פעולה ושום דבר כשכיל לעמוד נגד יצרו הרע רק הכל מאתו ית, א"כ מה לו לאדם להחזיק טיבותא לעצמו שהוא הצליח לעמוד נגד היצר ולקיים מצוות ומעש"ט, אלא יודה לה' על שהצליח בכך.

איתא בגמ' קידושין דף פא. כמה עובדות באנשים גדולים שבשעת נסיון לא יכלו לעמוד נגד היצה"ר אלמלא הקב"ה עוזרם 'נורא ביה עמרם' וכו', אחד מהעובדות מוכא על רבי מאיר, מי לנו גדול כר' מאיר 'שהקב"ה משתבח ביה בכל יומא, איתא שם בגמ' 'דבי מאיר הוה מתלוצץ בעוברי עבירה' דאמר שהרוצה באמת להתגבר על יצרו בקל יוכל להתגבר עליו, והעמידו לו נסיון מן השמים והוא הלך לחטוא, ולא שבא לו נסיון תחת ידו ורצה לחטוא, אלא שמסר נפשו במסירות נפש ככדי לחטוא, ובעבירה חמורה לא בעבירה קלה, אי' בגמרא 'כי מטא פלגא מצרא שבקיה' כשכא לאמצע החבל עזב אותו היצה"ר וכתל רצונו מלחטוא, 'אמר (היצה"ר) אי לאו דקא מכרזי ברקיעא הזהרו ברבי מאיר ותורתו, שויתיה לרמך תרתי מעי'.

נרעים הנשמות

יומא דהילולא קדישא
מצד יקי הדורות זיע"א

מקשה הרה"ק ר' מנחם מענדל מוויטעפסק זיע"א האך יכול להיות על ר' מאיר הגדול הרה"ק מתלוצץ בעוכרי עבירה שהלך למסוד נפשו לחטא כה גדול.

ומתריץ דר' מאיר ידוע הוה ידע שצריך סיעתא דשמיא להתגבר על היצה"ר אבל הוא היה כטוח שגם לאדם יש חלק בכך, וזה שהוא הגיע למדרגות נשגבות והוא שולט ביצרו חלק גדול בכך זהו מכוח עבודתו שהוא עבד על עצמו למען קוב"ה, ולכן היה מתלוצץ בעוכרי עבירה שכרצונם יכולים להתגבר על יצרם, אבל כשעמד על החבל מעל הנור והשטן שבקה ובטל תאוותו, נפל בו ההכרה שהאדם הוא אפס מאופס ולא שווה שום דבר ואין לו שום עצה ותבונה נגד היצה"ר, אלא הכל מאתו ית' ואלמלא הקב"ה עוזרו כאמת לא היה יכול לו כשום אופן כאיזה מדרגה שרק יהיה אפילו בן אדם כר' מאיר, ואז הרים ידיו ואמר 'רבש"ע אני כלום הכל ממך'.

רביה"ק ה'דבר חיים' מנדבורנא זיע"א * ט"ו טבת תשל"ח *

תולדותיו: הרה"ק ר' חיים מרדכי מנדבורנא זצוקל"ה בעל ה'דבר חיים', נולד בכ"ד אייר תרס"ג בטשענאוויץ שבהונגריה לאביו הגדול הרה"ק ר' אתמר מנדבורנא זיע"א, ולאמו הרבנית מרת מלכה בת הרה"ק ר' אשר ישעיה מקאלבסוב זצ"ל נכד הרה"ק מראפשיץ וקאמרנא, בנעוריו כבר הצטיין בהתמדתו בתורה ובצעירותו כבר חיבר חיבור על כל האי נמי המוכר בתוס' מס' כתובות, בהיותו בן י"ט שנים נשא את בת דודו אחי אביו הרה"ק אדמו"ר ר' אליעזר זאב מקדעטשניף זיע"א, והיה סמוך הרבה שנים על שולחן חמיו, בהיותו בן ח"י שנים סיים כבר את הש"ס בעיון, והתעטד בנוד ההוראה ע"י הגאון ר' יקותיאל יהודה גרוס מבערבשט, התגורר בסיגעט ואח"כ בסערט שברומניה, בזמן המלחמה הנוראה הגלה הוא ובני משפחתו בהרבה מקומות, וכשהיה בגטו דזורץ כיהן בביה"ד המיוחד להתרת עגונות, בהיותו בן כ"ה התחיל לשמש באדמור"ת בסערט עוד בחיי אביו, ונתפרסם כפועל ישועות והרבה עשה להגדיל תורה ולהאדירה, ולאחר פטירת אביו מילא את מקומו, בשנת תש"ז עלה לא"י והתיישב בירושלים, ובסערות המלחמה בשנת תש"ח עבר ליפו, ושם פתח את חצרו והקים את ישיבת "מאמר מרדכי", בשנת תש"י פתח ביהמ"ד בירושלים, ובשנת תשכ"א עבר לב"ב ופתח את בית מדרשו בר"ח מינץ, בשנת תש"ו נלקח רביה"ק מוהר"ר זיע"א לחתנו. ידוע הקשר האיתן של רביה"ק ה'נעים ישראל' זיע"א עם זקינו, הרבה לספר אודותיו וכן למד בכל שבוע לפני הקידוש בספר "דבר חיים" על הפרשה. נפטר בט"ו טבת שנת תשל"ח ומנוחתו כבוד באוהל בית נדבורנא בהר הזיתים בירושלים.

קרא לבנו הרבי ה'באר יעקב', והושיב אותו על כסא, [אינני זוכר אם הוא היה לבוש בטלית או לא], והורה לשים את הילד על ברכיו, ואז התחיל המוהל לטפל עם הילד, ובאותו רגע הפסיק זדם לזרום.

ואז חדרה בנו ההבנה. כשהרבי הדבר חיים הציע לתת את הסנדקאות לבנו, היה זה רצונו דווקא שיתנו לו, ואנחנו לא הבנו את כוונתו...

ממקום מושבו היה הרבי רואה דברים שקרו בקצה העולם, ואלפי סיפורים הסתובבו בענין זה. סיפור מרטיט אחד מני רבים שמעתי מאבי מורי הצדיק: הרבי הגיע פעם לניחום אבלים אצל הרבי מתולדות אהרן זצוק"ל. אחד הבחורים נדחף שם בין הצדיקים וכנראה היה זה בצורה שאינה מתאימה. מרן הרבי הדבר חיים הרים את עיניו ואמר: "בחור שלא היה במקווה נדחף אצל רעב'עס?!". בחור נשתדרה חרדת אלוקים. לאחר שיצא הרבי חיים שלח הרבי מתולדות אהרן לקרוא לבחור, ושאל אותו האם זה נכון, והבחור אישר שבדיוק היום הוא לא היה במקווה...

מידת האמת הצרופה היתה תמיד נר לדגליו של הרבי זצוק"ל ועברה כחוט השני בכל תהלכות חייו, וכך דרש גם מצאן מרעיתו, לכל אורך שיחות קדשו דרש עבודת 'אמת' תמה ושלימה. נוהג היה הרבי לומר: "דעם אייבערשטן קען מען נישט נארן, דעם חבר טאר מען נישט נארן, וועמען נארט א מענטש? זיך אליין, אז מען נארט זיך, איז מען א נאר!..." [את הקב"ה לא ניתן לדמות, את החבר אסור לדמות, את מי מרמה אפוא האדם? את עצמו, מי שמרמה את עצמו הרי הוא טיפש!]

(תשו"ח להרה"ח המפר' ר' אברהם ישעיה קובלסקי די"ו על הבאת הסיפור)

הנהגתו את עדת ה' היתה כדרך הצדיקים תלמידי הבעש"ט זי"ע, בהזדחח אוד האמונה בלב אנשי שלומו, בעבודת קודש בעוז ובתעצמות. את הסיפור הבא המתפרסם כאן לדאשונה, שמענו מפיו של הגאון הדיין הנודע מבני ברק רבי אברהם יצחק פרידמן שליט"א, שהוא שמע מפיו של בעל המעשה הלא הוא הרה"ח רבי יעקב פרלמוטר שליט"א מ'זכנסת אורחים מידון'. וכך סיפר לו רבי יענקל':

אבי היה מסתובב הרבה בצל ה'דבר חיים', וכשהסיפור הזה קרה הייתי בחור בן עשרים. אחי הקטן נולד, ואבי עלה לכבד את ה'דבר חיים' בסנדקאות. אמר לו ה'דבר חיים' שבאותו יום יש לו כבר שלש בריות, וקשה לו לקבל עוד אחד, "אבל בני [הלא הוא כ"ק מרן הרבי ה'באר יעקב'] יכול גם הוא להיות סנדק". נענה אבי ואמר לדבי, שהוא רצה לכבד את הרבי, אבל אם הרבי לא יכול, עליו לכבד את חמיו. הרבי ה'דבר חיים' שמע את דבריו ולא הניב כלום.

ואכן כך הוה, הברית לא היתה בצל הרבי, וחמיו היה הסנדק, והמוהל היה הרב הרצוג, שהיה מוהל מומחה ומפורסם. כשנגמר הברית לא הפסיק זדם לזרום רח"ל, המוהל ניסה אבקות ומשחות למיניהם ושום דבר לא עזר. סיפור כזה לא היה לו אף פעם, ולכן הוא ביקש להריץ את התינוק לבית חולים בלינסון, ואותי הוא שלח לרוץ אל הרבי הדבר חיים להזכיר את התינוק שיפסק זדם.

כשהגעתי, שאל אותי הרבי: איפה התינוק? "שלחו אותו לבית חולים", עניתי. ציזה הרבי שיביאו את הילד מהר אליו, וגם המוהל יבוא אליו. הביאו את הילד וקראו למוהל. הרבי חיים

וזהו מה שצריך כל יהודי לדעת, להזדחח לה' על כך שאנו מקיימים רצונו ית' ואנו לומדים ומתפללים ועובדים את ה' הכל הוא חסד ה' בלבד, ובפרט כבוד שפל של היום, שהיצה"ר רודף אחר כל אחד, והוא נכנס לכיס הקטן ביותר ויכול להוריד את האדם לדיוטא התחתונה רח"ל, היצה"ר מתקטן מיום ליום אבל המוח שלו גדול, פעם הפלאפון היה מכשיר גדול ומגושם, היום הוא כזה קטן ונכנס לכל כיס אבל המוח שלו גדול ומגיע לכל מקום רח"ל.

וזהו אפש"ל כדרך צחות דא' בגמרא (סוכה נב.) 'צדיקים נדמה להם כהר' הצדיקים יש להם את הפלאפונים הישנים הגדולים והכשרים והו נדמה להם כהר, אבל 'דשעים נדמה להם כחוט השערה' הרשעים שיש להם את הפלאפונים המתקדמים שאינם כשרים הם קטנים כחוט השערה ונכנס לכל כיס, אבל עם הטכנולוגיה שלו כל היצה"ר והטומאה נמצא בו רח"ל.

שהקב"ה יעזור שנוכה להתגבר על היצה"ר, הרחמן הוא יצילנו מהיצר הרע, ונוכה כולנו לעבוד את ה' ולעשות נחת רוח להקב"ה, הקב"ה ממקש אותנו כ"כ רק צריך לתת נקישה קלה על הדלת והיא נפתחת.

(שי"ח כדרך ציאה מהשעה"ט ורגש תש"פ)

נדרת
ידידנו הנכבד משב"ק
הר"ר **משה מרדכי בלעדי** הי"ו
יה"ד שיכה לאריכות ימים
ושנים טובות עד מאה
ועשרים שנה, מתוך ברית
נפלא ונודא מעליא, תוב
ברכת אמן

לְטוֹבַת נִשְׁמַת
כ"ק אדמו"ר הרה"ק
ר' **חיים מרדכי**
בן הרה"ק ר' **אתמר**
בעל ה'דבר חיים' מנדבורנא
נלב"ע ט"ו טבת תשל"ח
זכותו יבן עלינו אמן
הונצח ע"י ידידיו
ר' **שמואל צבי קובלסקי** הי"ו

לְטוֹבַת נִשְׁמַת
כ"ק אדמו"ר הרה"ק
ר' **חיים מרדכי**
בן הרה"ק ר' **אתמר**
בעל ה'דבר חיים' מנדבורנא
נלב"ע ט"ו טבת תשל"ח
זכותו יבן עלינו אמן
הונצח ע"י ידידיו
ר' **שמואל צבי קובלסקי** הי"ו

ברכת מזל טוב
שלוחה בהדרת כבוד קדם
כ"ק מרן אדמו"ר
מטרעבישאן שליט"א
להגל הדלת נכרתו בת לחתנו
הרב **משולם זוסא**
טווערסקי שליט"א
יה"ד שידו מכל יוצ"ח רוב נחת
קדושה, ויכו לגדלה לתורה
לחופה ולמעש"ט

ברכת מזל טוב
שלוחה לידידנו הנכבד שלוחא
דרבנן, עסק בצרכי ציבור באמנה
הר"ר **אהרן קליין** הי"ו
מכלל מוסדות בעלזא חבר מועצת העיר
ולאביו ידידיו הנכבד
הר"ר **יעקב שלום** הי"ו
להגל אדוסי בנו / נכדו בשעתום צ'
יה"ד שיעלה חיונו יפה, וירוד מדם
ומכל יוצ"ח רוב נחת קדושה
לאר"ט

לזכות
אברהם ישעיה בן ציון בן
חיה גילה
להצלחה בכל הענינים ברוחניות ובגשמיות,
עושר ואושר וסיעתא דשמיא מרובה אמן
זמנים לשב"ק אופק קדימת
הדלקת נרות: 4:24
יציאת השבת: 5:15
זמן ר"ח: 5:45